

1470

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia 5 listopada 2009 r.

w sprawie jednoznacznego oznaczenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, oznaczania obiektów produkcyjnych oraz rejestru oznaczeń²⁾

Na podstawie art. 23a ust. 9 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymagania w zakresie jednoznacznego oznaczenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego;
- 2) wzór jednoznacznego oznaczenia;
- 3) sposób oznaczenia kraju producenta lub przywozu materiału wybuchowego na obszar Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 4) wymagania w zakresie oznaczenia obiektu produkcyjnego oraz wzór wniosku o oznaczenie obiektu produkcyjnego;
- 5) sposób prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń oraz zakres informacji gromadzonych w tym rejestrze, niezbędnych do identyfikacji przedsiębiorcy, który wytwarza materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, oraz do ustalenia lokalizacji tych materiałów;
- 6) warunki przechowywania danych zgromadzonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń dotyczących materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego w sposób zapewniający ochronę przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem danych;

7) tryb postępowania przy przekazywaniu uprawnionym organom i służbom państwowym informacji dotyczących materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) najmniejszej jednostce opakowania — należy przez to rozumieć opakowanie zewnętrzne materiałów wybuchowych, określone w instrukcjach pakowania w załączniku A do umowy ADR — Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2009 r. Nr 27, poz. 162);
- 2) numerze identyfikacyjnym — należy przez to rozumieć numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 4a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.⁴⁾).

§ 3. 1. Alfanumeryczny kod, będący częścią jednoznacznego oznaczenia, o którym mowa w art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, składa się z:

- 1) dwóch liter wskazujących kraj producenta lub przywozu materiału wybuchowego na obszar Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 2) trzech cyfr stanowiących kod oznaczenia obiektu produkcyjnego;
- 3) jednoznacznego kodu produktu i informacji logistycznej sporządzonej przez przedsiębiorcę wytwarzającego materiały wybuchowe, zwanego dalej „przedsiębiorcą”.

2. Oznaczenie kraju producenta lub przywozu materiału wybuchowego na obszar Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym powinno być zgodne z kodem nazw krajów oraz ich jednostek organizacyjnych określonym w części 1: Kody krajów, Polskiej Normy PN-ISO 3166-1:2008.

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji dokonuje wdrożenia dyrektywy Komisji 2008/43/WE z dnia 4 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG (Dz. Urz. UE L 94 z 05.04.2008, str. 8).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1203, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 214, poz. 1347 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 125, poz. 1036.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 238, poz. 2019, z 2004 r. Nr 222, poz. 2249, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 214, poz. 1347 oraz z 2009 r. Nr 125, poz. 1036 i Nr 168, poz. 1323.

3. Każdemu obiektowi produkcyjnemu jest nadawany trzycyfrowy kod oznaczenia obiektu produkcyjnego. W przypadku kiedy kolejny numer kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego składa się z mniejszej niż trzy ilości cyfr — poprzedza się go odpowiednią liczbą zer.

4. Kod oznaczenia obiektu produkcyjnego umieszcza się w widocznym miejscu na tym obiekcie.

5. Wzór wniosku o nadanie kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

6. Jednoznaczny kod produktu stanowi sześć cyfr, spośród których:

- 1) cztery pierwsze cyfry stanowią nadany w danym roku kalendarzowym numer materiału wybuchowego zawarty w numerze identyfikacyjnym; w przypadku gdy numer materiału wybuchowego składa się z mniejszej niż cztery ilości cyfr — poprzedza się go odpowiednią liczbą zer;
- 2) dwie kolejne cyfry stanowią dwie ostatnie cyfry roku kalendarzowego, w którym materiałowi wybuchowemu nadano numer identyfikacyjny.

7. Informacja logistyczna składa się z dwunastu cyfr podzielonych na dwie grupy, spośród których:

- 1) pierwsza grupa czterech cyfr określa datę produkcji materiału wybuchowego znajdującego się w najmniejszej jednostce opakowania i zawiera kolejno:
  - a) numer tygodnia w danym roku kalendarzowym; w przypadku gdy numer tygodnia składa się z mniejszej niż dwie ilości cyfr — uzupełnia się go cyfrą 0,
  - b) dwie ostatnie cyfry roku kalendarzowego;
- 2) druga grupa ośmiu cyfr stanowi numer najmniejszej jednostki opakowania danego materiału wybuchowego; w przypadku kiedy numer ten składa się z mniejszej niż osiem ilości cyfr — poprzedza się go odpowiednią liczbą zer.

§ 4. 1. Oznaczenie do odczytu elektronicznego zawiera informacje zawarte w alfanumerycznym kodzie.

2. Oznaczenie do odczytu elektronicznego umieszcza się w formie kodu kreskowego lub kodu matrycowego.

§ 5. 1. Jednoznaczne oznaczenie, o którym mowa w art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, umieszcza się na materiale wybuchowym w postaci bezpośredniego nadruku, pieczęci lub trwale przytwierdzonej etykiety samoprzylepnej.

2. W przypadku materiałów wybuchowych, które mają zbyt małe wymiary, aby umieścić na nich jednoznaczny kod produktu i informację logistyczną sporządzoną przez producenta, dopuszcza się umieszczenie na nich informacji określonych w § 3 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz § 4.

3. Wzór jednoznacznego oznaczenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 6. 1. W przypadku materiałów wybuchowych w postaci:

- 1) nabojów lub pakowanych w worki — jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub poprzez bezpośredni nadruk na każdym naboju lub worku; na każdym opakowaniu z nabojami umieszcza się dodatkową etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie; oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do każdego naboju oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczany na każdym opakowaniu z nabojami;
- 2) materiałów wybuchowych składających się z dwóch składników — jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub poprzez bezpośredni nadruk na każdej najmniejszej jednostce opakowania zawierającej oba składniki;
- 3) spłonek lub zespołów zapalczych — jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub poprzez bezpośredni nadruk lub pieczęć na powłoce zapalnika; na każdym opakowaniu zawierającym spłonki lub zespoły zapalcze umieszcza się dodatkową etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie; oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączany do każdej spłonki lub zespołu zapalczego oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczany na każdym opakowaniu ze spłonkami lub zespołami zapalczymi;
- 4) zapalników elektrycznych, nieelektrycznych i elektronicznych — jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej na przewodach lub tulei zapalnika albo etykiecie samoprzylepnej lub w postaci bezpośredniego nadruku lub pieczęci na osłonie zapalnika; na każdym opakowaniu z zapalnikami umieszcza się dodatkową etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie; oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do każdego zapalnika oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczany na każdym opakowaniu z zapalnikami;
- 5) zapłonników i pobudzaczy wybuchowych — jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub poprzez bezpośredni nadruk na zapłonniku lub pobudzaczu wybuchowym; na każdym opakowaniu z zapłonnikami lub pobudzaczymi umieszcza się dodatkową etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie; oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pa-

sywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do każdego zapłonnika lub pobudzacza wybuchowego oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczany na każdym opakowaniu z zapłonnikami lub pobudzaczami wybuchowymi;

6) lontów detonujących i lontów prochowych — jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub poprzez bezpośredni nadruk na zwoju lontu; jednoznaczne oznaczenie umieszcza się co pięć metrów na zewnętrznej powłoce lontu detonującego lub prochowego albo na plastikowej wyfłaczanej wewnętrznej warstwie znajdującej się bezpośrednio pod opłotem zewnętrznym lontu detonującego lub prochowego; na każdym opakowaniu z lontami detonującymi lub prochowymi umieszcza się dodatkową etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie; oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny umieszczany wewnątrz lontu oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczany na każdym opakowaniu lontów detonujących lub prochowych;

7) puszek i bębnow — jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub poprzez bezpośredni nadruk na puszcze lub bębnie; oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do każdej z puszek lub bębna.

2. Przedsiębiorca może dołączyć do materiałów wybuchowych wyraźnie oznaczone etykiety samoprzylepne będące kopią oryginalnego jednoznacznego oznaczenia, o którym mowa w § 5 ust. 1. Wzór wyraźnie oznaczonej kopii oryginalnego jednoznacznego oznaczenia określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 7. 1. Rejestr jednoznacznych oznaczeń powinien zawierać informacje o:

- 1) jednoznacznym oznaczeniu każdego materiału wybuchowego;
- 2) osobie fizycznej lub prawnej, której powierzono nadzór nad materiałem wybuchowym;
- 3) lokalizacji materiału wybuchowego w okresie, gdy jest on w posiadaniu przedsiębiorcy, dopóki nie zostanie przemieszczony do innego przedsiębiorcy, zużyty lub unieszkodliwiony.

2. Rejestr jednoznacznych oznaczeń jest prowadzony w formie pisemnej, z zastrzeżeniem ust. 5.

3. Załącznikiem do rejestru są księgi ewidencyjne materiałów wybuchowych wraz z dokumentami ewidencyjnymi stanowiącymi podstawę wpisów do tych ksiąg.

4. Celem zapewnienia ochrony danych zgromadzonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem przedsiębiorca:

- 1) wskazuje osoby upoważnione do prowadzenia tego rejestru;

- 2) określa zasady udostępniania pozostałym pracownikom danych zawartych w tym rejestrze;

- 3) zapewnia przechowywanie rejestru w pomieszczeniu zabezpieczonym przed swobodnym dostępem osób innych niż wskazane w pkt 1 lub sejfie; w przypadku prowadzenia rejestru w sposób, o którym mowa w ust. 5, przedsiębiorca zobowiązany jest do tworzenia zapasowych kopii przechowywanych dokumentów oraz ochrony stanowiska komputerowego prowadzenia rejestru przed nieautoryzowanym dostępem.

5. Rejestr może być prowadzony wyłącznie z wykorzystaniem elektronicznych metod przetwarzania informacji, pod warunkiem stosowania rozwiązań systemowych umożliwiających:

- 1) ochronę zgromadzonych danych i ich zapasowych kopii przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem;
- 2) ochronę zgromadzonych danych przed kradzieżą, zmianą i dostępem przez osoby nieupoważnione, w tym kradzieżą, zmianą lub dostępem za pomocą wirusów lub programów szpiegujących;
- 3) weryfikację zgromadzonych danych na podstawie przechowywanej przez przedsiębiorcę dokumentacji ewidencyjnej.

6. Przedsiębiorca jest zobowiązany przynajmniej raz do roku sprawdzić prawidłowość prowadzenia rejestru oznaczeń, w szczególności pod względem bezpieczeństwa danych w nim zawartych oraz prawidłowości gromadzenia tych danych.

§ 8. Rejestr jednoznacznych oznaczeń może stanowić dokumentacja ewidencji materiałów wybuchowych, prowadzona na podstawie:

- 1) rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 10 września 2002 r. w sprawie ewidencjonowania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 163, poz. 1346 oraz z 2003 r. Nr 143, poz. 1394) — przez przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi albo
- 2) rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 kwietnia 2003 r. w sprawie przechowywania i używania środków strażowych i sprzętu strażowego w zakładach górniczych (Dz. U. Nr 72, poz. 655) — przez przedsiębiorców prowadzących działalność górniczą, albo
- 3) rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 12 listopada 2002 r. w sprawie wzoru ewidencji nabytych, zużytych, przechowywanych, przemieszczanych i zbytych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 194, poz. 1634) — przez przedsiębiorców, w tym jednostki naukowe, prowadzących prace z użyciem materiałów wybuchowych poza górnictwem na podstawie pozwolenia wojewody

— pod warunkiem uwzględnienia w niej informacji, o których mowa w § 7 ust. 1.

§ 9. 1. Dane, o których mowa w art. 23a ust. 8 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, udostępniane są w zakresie wynikającym z przedstawionego upoważnienia organu lub służby państwowej także w drodze pisemnej, jeżeli wynika to z tego upoważnienia.

2. Przedsiębiorca przekazuje komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na siedzibę tego przedsiębiorcy informację zawierającą imię i nazwisko oraz adres i telefon osoby upoważnionej do udostępniania danych, o których mowa w ust. 1.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 kwietnia 2012 r.

Minister Gospodarki: w z. *M. Korolec*

WZÓR JEDNOZNACZNEGO OZNACZENIA MATERIAŁU WYBUCHOWEGO PRZEZNACZONEGO
DO UŻYTKU CYWILNEGO

Nazwa producenta materiału wybuchowego
Oznaczenie do odczytu elektronicznego w formie kodu kreskowego lub kodu matrycowego, który odpowiada bezpośrednio alfanumerycznemu kodowi (K O P I A)^{x)}
XX 010 002608 120100000050 ^{xx)}

^{x)} W przypadku wyraźnie oznaczonej kopii oryginalnego jednoznacznego oznaczenia pod kodem kreskowym lub matrycowym przedsiębiorca umieszcza wyraz „KOPIA”.

^{xx)} W powyższym przykładzie kolejne litery lub grupy cyfr, ujęte w kodzie alfanumerycznym, oznaczają:

Litery lub kolejne grupy cyfr	Rodzaj informacji
XX	litery wskazujące kraj producenta lub przywozu materiału wybuchowego na obszar Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym
010	kod oznaczenia obiektu produkcyjnego
002608 <i>0026</i> <i>08</i>	sześciocyfrowy jednoznaczny kod produktu <i>nadany w danym roku kalendarzowym numer materiału wybuchowego zawarty w numerze identyfikacyjnym</i> <i>dwie ostatnie cyfry roku kalendarzowego, w którym materiałowi wybuchowemu nadano numer identyfikacyjny</i>
120100000050 <i>1201</i> <i>00000050</i>	dwunastocyfrowa informacja logistyczna <i>data produkcji materiału wybuchowego</i> <i>numer najmniejszej jednostki opakowania danego materiału wybuchowego</i>